

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2189/2024
24.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Грчић адвокат из ..., против туженог АД „ЕПС“ Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2157/24 од 29.05.2024. године, у седници одржаној дана 24.10.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2157/24 од 29.05.2024. године у ставу првом изреке тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 315/23 од 04.04.2024. године у ставу првом изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да на име трошкова ревизијског поступка исплати тужиоцу износ од 47.208,76 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 315/23 од 04.04.2024. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада за период од фебруара 2022. године закључно са јануаром 2023. године исплати појединачне новчане износе за сваки месец са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да за тужиоца на ове износе уплати надлежном Републичком фонду за ПИО запослених доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име мање исплаћене накнаде зараде за време коришћења годишњег одмора исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом од означених датума до исплате, као и да за тужиоца на ове износе уплати надлежном Републичком фонду за ПИО запослених доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 81.660,00 динара са законском затезном каматом од наступања извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2157/24 од 29.05.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 315/23 од 04.04.2024. године у првом ставу изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада, исплати појединачно означене месечне износе са законском затезном каматом, као и да за тужиоца на наведене износе уплати надлежном Републичком фонду за ПИО запослених доприносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу другом и трећем изреке, и у укинутом делу предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - става првог изреке, тужилац ј, због погрешне примене материјалног права благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Одлучујући о изјављеној ревизији у смислу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у спорном периоду радио у режиму 12 сати рада - 36 одмора - 12 сати рада. Тужени му је за такав рад обрачунавао и исплаћивао зараду али без увећања од 8,9% по основу сменског рада, предвиђеног чланом 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора за Електропривреду Србије. Висина неисплаћеног дела зараде по основу сменског рада утврђена је вештачењем, укупном износу од 53.543,80 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је тужилац обављао рад у сменама и да зато има право на увећану зараду по том основу, у смислу члана 108. став 3. Закона о раду у вези са чланом 38. став 1. тачка 4. Посебног колективног уговора за Електропривреду Србије, у висини утврђеној вештачењем за коју је усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд је усвојио жалбу туженог и преиначио првостепену пресуду. По становишту тог суда, тужилац је рад обављао у једној смени - сваки други дан од 7 часова до 19 часова, тако да нема сменског рада - измене смена коју прописује члан 63. Закона о раду, због чега он нема право на увећану зараду по том основу.

По оцени ревизијског суда, основани су наводи тужиоца да је другостепени суд у овом спору погрешно применио материјално право.

Према становишту Врховног суда, израженом у његовим одлукама донетим у истим чињенично-правним споровима против истог туженог као послодавца, тужилац је радио у сменама и зато је првостепени суд правилно одлучио када је у ставу првом изреке обавезао туженог на тражену исплату по основу увећане зараде и уплату доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.

Из тих разлога, на основу члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији и зато има право на накнаду трошкова поступка за састав ревизије у износу од 27.000,00 динара, судске таксе за ревизију у износу од 8.083,50 динара и одлуку по ревизији у износу од 12.125,26 динара, који су обрачунати применом важеће Адвокатске и Таксене тарифе (према вредности ревизијом побијаног дела од 53.543,81 динар). Због тога је, на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић